

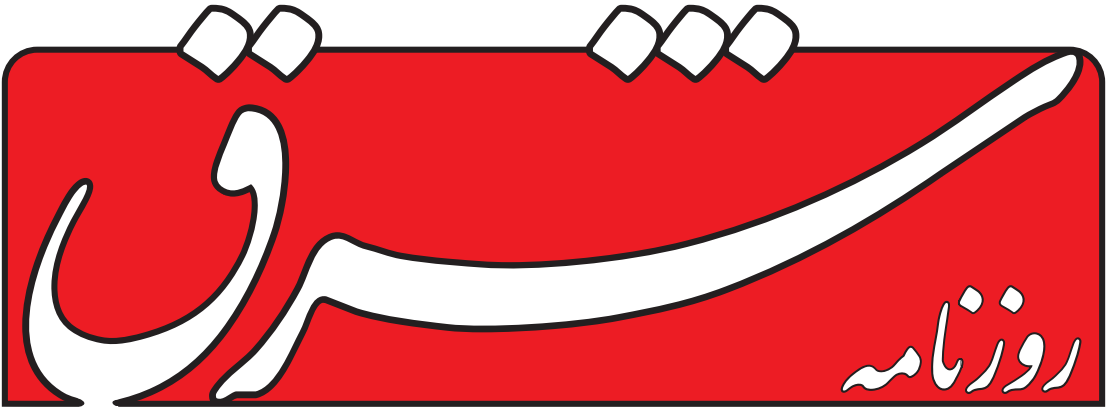
پيام مقام معظم رهبری خطاب به اسماعيل هنیه:

ایران از هیچ تلاشی برای حمایت از ملت فلسطین فروگذار نخواهد کرد

ایسنا:مقام معظم رهبری در پیامی خطاب به اسماعیل هنیه، رئیس دفتر سیاسی حماس، خاطرنشان کردند: جمهوری اسلامی ایران به حکم وظیفه دینی و انسانی خود هرگز از هیچ تلاشی برای حمایت از ملت مظلوم فلسطین در راستای بازپس‌گیری...

صفحه ۲

سه‌شنبه ۱۷ تیر ۱۳۹۹ | ۱۵ ذی‌القعدة ۱۴۴۱ | ۷ جولای ۲۰۲۰

رئیس قوه قضائیه:

مسئولی را که به وظایف خود عمل نکرده مؤاخذه می‌کنیم

گروه سیاست: حجت‌الاسلام سیدابراهیم رئیسی با بیان این جمله که «سیاست قطعی دستگاه قضائی پیگیری و مواخذه مسئولی است که به وظایف خود عمل نکرده است»، افزود: به سازمان قضائی نیروهای مسلح، سازمان بازرسی و دادستانی گفته‌ام...

صفحه ۲

سال هفدهم | شماره ۳۷۶۰ | موقتا ۱۲ صفحه | ۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

ریشه‌های اخلاقی ترازوی کلینیک سینا

غلامرضا نظربلند . تحلیلگر

حادثه دلخراش انفجار و آتش‌سوزی در یکی از کلینیک‌های پزشکی پایتخت در هفته گذشته، زنگ خطر دیگری را به صدا درآورد که فارغ از موضوع ایمن‌نبودن ساختمان‌هایی از این قبیل، از وجود نوعی نابهنجاری اجتماعی حکایت می‌کند. اینکه علت فنی حادثه مزبور چیست و مقصر کیست، برای ما روشن نبوده و موضوع بحث این نوشتار هم نیست. آنچه موضوع یادداشت حاضر است، ناظر بر تبیین چرایی وقوع این دست‌سوانح و حوادث است. به گمان نگارنده، این چرایی را باید در سبک زندگی فعلی ما جست‌وجو کرد که به نظر می‌رسد جهت‌گیری آن به سمت سریعی از پذیرش مسئولیت اجتماعی، احاله آن به دیگران یا همان مسئولیت‌گریزی فراقانونانه و افتادن در تله مارییج قهقرایی ازخودبیگانگی (social alienation) به معنای رنگ‌باختن علایق و ارزش‌های مشترک بین افراد جامعه است. این همان کژمنشی اجتماعی‌ای است که آن را «مخاطره اخلاقی» می‌خوانند و ما در پی وقوع حادثه دلخراش واژگونی اتوبوس حامل دانشجویان دانشگاه آزاد واحد علوم‌تحقیقات در همین سستون به آن پرداختیم (شرق ۱۳/۱۳۹۷/۱۰). تحت عنوان مخاطره اخلاقی، در آنجا گفتیم این بلیه که ریشه در خودخواهی و «بیگانه‌شدن با هموع» داشته و دارد، در جامعه ما به حد و درجه‌ای می‌رسد که هشداردهنده و موجب نگرانی است. مخاطره اخلاقی ماهیتی سترون‌کننده دارد؛ چراکه جامعه را مسئولیت‌گریز می‌کند. به عبارت دیگر، جامعه مسئولیت‌گریز سترون است. این در حالی است که مخاطره اخلاقی فقط یک یا چند عضو جامعه را درگیر نمی‌کند، بلکه به همه بافت‌ها و سلول‌های کالبدی جامعه نفوذ کرده و آنها را آلوده می‌کند. در جامعه آلوده به مخاطره اخلاقی، چون افراد از همدیگر فاصله می‌گیرند و با آنها غریبه و بیگانه می‌شوند، کسی را غم دیگری نیست، در چنین جامعه‌ای، «ارحم کرم» (رحم کن تا به تو رحم شود) معنا ندارد؛ زیرا کسی نیست که با او رحم کنی و چون آن کس موجود نیست، طبعاً کسی هم به شما رحم نمی‌کند. این است که می‌توانیم جامعه مبتلا به مخاطره اخلاقی را جامعه‌ای بی‌رحم بنامیم. کسی که بیج‌ومهره‌های خطوط ریلی را به سرقت می‌برد و جان مسافران پرشمار قطار حامل آنان را به مخاطره می‌اندازد، قبل از آنکه مرتکب چنین بزهی شود، حس نوع‌دوستی خود را از دست داده و با آن بیگانه شده است. ایضا، آن کسی که سنگدلانه درپوش چاه‌های فاضلاب را می‌دزد و موجب سقوط رهگذران می‌شود. دل‌دزدی‌هایی از این قبیل با سرقت‌ها و بزهکاری‌های کلان و عمده، بازل‌هایی هستند که آنچه شرح آن رفت، فقط قطعه‌ای از آن است که ناظر بر نمای بیرونی آن است. در همین دو مورد پیش‌گفته، قطعه دیگر بازل را مالخر ملکوکمی می‌سازد که مال دزدی را به ثمن بخرس از مال‌دزد می‌خرد و به من و شما می‌فروشد. قطعه بعدی و اصلی بازل که موتور جست‌وجوی کل ماجرا در آنجا تعبیه شده، همان جامعه‌ای است که مال‌دزد و مالخر در آن نشو و نما یافته و بقیه افراد هم غریبه‌وار، هرکدام به شکلی اعم از کنشگرانه یا غیرکنشگرانه، در آن مشارکت کرده‌اند. ماجرای حادثه ترازیک کلینیک پزشکی اشاره‌شده، گرچه شابهتی با دو مثال مخاطره اخلاقی ذکرشده ندارد، اما چنانچه زرف اندیشیده شود، مخرج مشترکی بین آنها دیده می‌شود که ریشه در همان مسئولیت‌گریزی فراقانونانه دارد. به گفته مسئولان شهری، مالک/مدیر ساختمان مرکز پزشکی مزبور، در سال‌های ۹۴ تا ۹۸ بارها در رابطه با ایمن‌نبودن ساختمانی که در آنجا حتی عمل جراحی، هرچند محدود، انجام می‌شده، اخطار گرفته بوده است.

ادامه در صفحه ۴

جناب آقای عبدالله گنجی

مدیر مسئول محترم روزنامه جوان

مصیبت درگذشت برادر گرامیتان را به جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنم. از خداوند سبحان برای آن مرحوم علو درجات و برای شما و سایر بازماندگان صبر و اجر آرزو مندم.

مهدی رحمانیان

جناب آقای عبدالله گنجی

مدیر مسئول محترم روزنامه جوان

فقدان برادر عزیزتان را به جنابعالی و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم و از درگاه حضرت حق برای شما و سایر بازماندگان صبر جمیل و برای آن عزیز از دست‌رفته همنشینی با سرور و سالار شهدا را مسئلت داریم. روحشان قرین رحمت حضرت حق.

شورای عالی تشکل‌های صنفی مدیریتی رسانه‌ها

پیام کوتاه

۳۰۰۰۴۶۹۹

الوشرق

۸۸۹۴۸۲۷۳

sharghline@sharghdaily.ir

هبه زیان‌ساز احمدی‌نژاد

«شرق» در میزگردی نتایج طرح تحقیق وتفحص از صنعت خودروا بررسی کرد

طرح تحقیق و تفحص مجلس از صنعت خودرو حاوی نکات بسیار جالبی بود و حتی راهکارهایی برای برون‌رفت از مشکلات فعلی هم در آن ارائه شده بود. محمدرضا نجفی، عضو سابق کمیسیون صنایع مجلس و رئیس هیئت تحقیق و تفحص از صنعت خودرو به همراه مشاورش علیرضا طاهری به «شرق» آمدند تا درباره دستاوردهای طرح تحقیق و تفحص و دلایل زیان‌دهی صنعت خودرو صحبت کنند.

مشرح گزارش در صفحه ۶

صنعت خودرو انحصاری‌ترین و شاید زیان‌ده‌ترین صنعت داخلی کشور باشد. خطاهای این صنعت به نحوی بود که سرانجام مجلس تصمیم گرفت تحقیق و تفحص از صنعت خودروسازی را ترتیب دهد. در روزهای پایانی مجلس دهم نتایج طرح تحقیق و تفحص از صنعت خودرو ارائه شد اما آن‌طور که باید روی نتایج این تلاش نمایندگان مجلس قبلی، به دلیل ازدحام اخبار مرتبط با تشکیل مجلس جدید و مسائلی از این دست، مانور داده نشد؛ این در حالی است که

بازگشت عادل با ۹۰ جدید

صفحه ۱۱

یادداشت

۵۰سالگی مبارک!

فرد برآورده‌کردن نیاز روان‌شناختی خود که مشخصا مشارکت و تأثیرگذاری است، شکست بخورد، احتمالا دامنه ارتباطی خود را به حداقل ممکن رسانده و انزوا پیشه خواهد کرد. بر همین اساس، یکی از رخدادهایی که در این دوره برای افراد اتفاق می‌افتد، بحران میان‌سالی است که نمونه دقیق آن در سینمای ایران، شخصیت حمید در فیلم هامون داریوش مهرجویی و نمونه هالیوودی آن شخصیت لستر در فیلم زیبای آمریکایی سام مندس است. در بحران میان‌سالی فرد به دستاوردها یا روش زندگی خود شک کرده و دچار احساس پشیمانی می‌شود و درصدد برمی‌آید که مسیر جدیدی را دنبال کند. در بعضی از این افراد، ممکن است پشیمانی به علت ازدست‌دادن فرصت‌هایی نظیر دنبال‌نکردن هدفی خاص، اهداف تحصیلی یا والدشدن شکل بگیرد. البته که نحوه تفسیر فرد از موقعیت‌های ازدست‌رفته نقش مهمی در سلامتی او ایفا می‌کند. آن دسته از کسانی که گمان می‌کنند راه را به خطا رفته و زمان را از دست داده‌اند و از آن مهمتر، دیگر فرصتی برای جبران ندارند، با احساسات منفی پابرجایی دست به گریبان خواهند شد. برعکس، کسانی که روابط باکیفیتی را شکل داده‌اند، جسم و جان نسبتاً سالمی داشته و بر زندگی خود کنترل دارند، احساس مفیدبودن بیشتری خواهند داشت.

با وجود آنکه نظریه اریکسون نقش مهمی در شناخت خصوصیات کلی افراد در دوره‌های سنی مختلف دارد، ولی به هیچ‌عنوان نمی‌توان تأثیرگذاری منحصربه‌فرد روح زمانه (Zeit Geist) بر روح و روان افراد گذر کرد. رخدادهایی که در پنج دهه بر متولدان ۴۹ گذشته است، ذهنیت خاصی را در آنان ایجاد کرده

داشته باشد. اگر فرض بر آن باشد که نرخ تولد در هر یک از سال‌های دهه ۴۰ برابر بوده باشد، احتمالا آنان بیش از ۸۵۰ هزار نفر (۸۶۲۵۶۸) خواهند بود. در مورد اطلاعات مهمی نظیر وضعیت تأهل، تحصیلات، تعداد فرزندان، نرخ بی‌کاری، نوع مشاغل و حرفه، میزان مطالعه، مدت‌زمان ورزش روزانه، انواع بیماری‌های جسمانی و روانی، مهاجرت و... آنان هیچ اطلاعاتی در دسترس نیست. مهم‌ترین نظریه‌ای که می‌توان در شناخت روان‌شناختی دوره‌های مختلف عمر از آن سود جست، نظریه رشد روانی- اجتماعی اریکسون است که مطرح می‌کند روان آدمی از دوران شیرخوارگی تا سالمندی هشت مرحله را طی می‌کند. در هر یک از این مراحل، فرد با بحران روانی-اجتماعی خاصی روبه‌رو می‌شود. به این ترتیب طی‌کردن موفقیت‌آمیز هرکدام از این مراحل منجر به تثبیت سلامت در شخصیت فرد می‌شود. در غیر این صورت، فرد گرفتار پیامدهای منفی ناشی از آن بحران خواهد شد. مرحله هفتم این نظریه به محدوده سنی ۴۰ تا ۶۵ سال اختصاص دارد. این مرحله زایندهگی (generativity) در برابر رکود (stagnation) نامیده می‌شود. به لحاظ روان‌شناختی، زایندهگی به معنای گذاشتن ردی از خود در دنیاست؛ فرد در این سن متصدد آن است که تغییرات مثبتی را ایجاد کند تا به درد دیگران بخورد. بزرگ‌کردن فرزندان، مؤثربودن در محیط کار و فعالیت‌های اجتماعی یا سازمانی مهم‌ترین دغدغه‌هایی هستند که در این دوره بر فرد تأثیرگذارند. سوآلی که ذهن افراد را در مرحله هفتم به خود مشغول می‌کند، این است که «چطور می‌توانم در این دنیا نقش مؤثری داشته باشم؟». منظور از واژه رکود در مرحله هفتم نیز این است که اگر

حسین نامری روان‌شناس پیشگیری

از اولین روز فروردین ۱۳۹۹ تا پایان اسفند سال جاری، متولدان ۱۳۴۹، همگی ۵۰ساله شده و رسماً وارد ششمین دهه از عمر خود می‌شوند. گرچه درباره دوره‌های عمر، طبقه‌بندی‌های دقیقی وجود ندارد، ولی برخی از منابع، دهه ششم عمر را شروع دوره سالمندی عنوان کرده‌اند. با توجه به اینکه امید به زندگی در ایرانیان نزدیک به ۷۶ سال برآورد شده است، قاعدتاً یک فرد ۵۰ساله دوسوم از عمر خود را سپری کرده و فقط با یک‌سوم آن روبه‌رو است. پیش از هر چیز لازم است بدانیم در کشور چه تعداد ۴۹ساله وجود دارد. طبیعتاً برای یافتن این سؤال می‌توان به سایت سازمان آمار مراجعه کرد ولی در کمال تعجب وجود هیچ آماری از متولدان یک سال مشخص وجود ندارد. تنها یافته‌ای که می‌توان از آن برای تخمین جمعیت متولدان ۱۳۴۹ و سایر سال‌ها استفاده کرد، اطلاعات مربوط به متولدان دهه ۶۰ در سرشماری ۱۳۹۵ است که در آن سهم درصدی تمامی دهه‌ها از ۱۳۳۰ تا ۱۳۹۰ ارائه شده است. طبق این نمودار، دهه‌چهارمی ۱۱ درصد از جمعیت کشور را در سال ۹۵ تشکیل می‌داده‌اند. با توجه به جمعیت کل کشور در آن سال، جمعیت متولدان دهه ۴۰، نزدیک به ۹ میلیون (۸۰۷۹۱۰۸۸۰) نفر تخمین زده می‌شود که با کسر آمار متوفیان سه سال گذشته، انتظار می‌رود در کشور بیش از هشت میلیون (۸۰۶۲۵۰۶۷۹) متولد دهه ۴۰ وجود

حرف اول

از مردم بیرسیم چه می‌خواهند

حسین حقگو . کارشناس اقتصادی

وظیفه مجموعه حکمرانی چیست؟ پاسخ واضح است: بهبود زندگی مردم. زندگی مادی و اقتصادی و روحی و روانی. تمام اقدامات باید در راستای تأمین این ضرورت‌ها باشد و میزان کارآمدی، متناسب با توفیق در برآوردن این ضرورت‌ها سنجیده می‌شود. اما در ایران به نظر می‌رسد این موضوع قدری پیچیده است و مسئله به این سراسرانی و سادگی نیست. چنان‌که رابطه بهبود وضعیت اقتصادی و معیشتی جامعه با دیگر اهداف و آرمان‌های سیاسی و اجتماعی ازجمله به سبب نوعی برداشت از قانون اساسی که «اقتصاد وسیله است و نه هدف»، به گونه‌ای دیگر و در راستای برآوردن و تأمین‌کردن آن وظیفه اصلی حکومت‌ها نیست. هرچند در نهایت آن ضرورت اصلی حکومت‌داری خود را به رخ همگان حتی مخالفان آن می‌کشد و گریزی از آن نیست. چنان‌که رئیس مجلس به‌تازگی گفته: «وظیفه همه ما به‌عنوان خدمتگزار مردم آن است که دغدغه اول و آخر ما در شرایط فعلی توجه به اقتصاد و معیشت مردم باشد» (۹۹/۴/۸). همچنین است نامه رؤسای ۱۲ کمیسیون مجلس به رئیس‌جمهوری و گلابه از «وضعیت نامناسب اقتصادی کشور» و درخواست تغییر این وضعیت (۹۹/۴/۸) یا نامه سؤال از آقای روحانی که درباره قیمت مسکن و ارز و خودرو و تورم و تسهیلات به بنگاه‌ها و فساد اقتصادی و... است. آن‌گونه که مشخص است، هم در سخن رئیس مجلس و هم در نامه‌های رؤسای کمیسیون‌ها و سؤال نمایندگان مجلس، مشکلات اقتصادی محور انتقاد از دولت است و نه مثلاً مشکلات و مسائل سیاسی یا فرهنگی و... حال سؤال این است که چرا این جریان سیاسی که در چند دهه اخیر برخلاف این روزها، اقتصاد را ذیل دیگر حوزه‌ها طبقه‌بندی کرده و حل مسائل اقتصادی را اولویت دست‌چندم کشور دانسته و موضوعات سیاسی و امنیتی را عمده و وجه غالب گفتار و رفتار خود کرده بود- که بخش مهمی از مشکلات کشور منتج از همین گفتار و رفتار بوده است- امروز خود از همان منظر به انتقاد با این لحن از دولت پرداخته و حل مشکلات اقتصادی را اولویت اصلی کشور عنوان می‌کند؟! شاید وخامت وضعیت اقتصادی مسبب این تغییر نگرش باشد. رشد اقتصادی منفی هفت درصد و تورم ۳۵ درصد و حجم عظیم نقدینگی دوهزارو ۶۰۰ هزار میلیاردتومانی و دلار بالای ۲۰ هزار تومان و سکه بالای ۱۰ میلیون تومان و...

ادامه در صفحه ۲

به اینستاگرام شرق پیوندید

shargh.newspaper

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR